

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1933 kl. 10 f. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 3 i anledning av väckt motion (nr 409) om vidgad användning av lotterimedel till understöd åt kulturella strävanden på landsbygden.

I en inom riksdagens första kammare väckt motion, nr 233, har herr Anton Pettersson på anförda grunder hemställt, att Kungl. Maj:t vid fördelningen av lotterimedel ville fästa avseende vid önskvärldheten av att landsbygdens behov av kulturfrämjande understöd vunne tillbörligt beaktande.

Jämväl inom andra kammaren har väckts en motion av herr *K. A. Westman* i Brobygård *m. fl.* av enahanda innehåll (nr 409). Denna motion har hänvisats till andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Beträffande motiven hänvisas till ovannämnda motion I:233.

Ifrågavarande motion kan synas så intimt sammanhänga med den motion om inrättande av statligt penninglotteri, (nr 26) som jämväl hänvisats till utskottets behandling, att den bort behandlas tillsammans med denna, men då nu ifrågavarande motion även avser reglering av nu rådande förhållanden, oavsett om ett statslotteri förr eller senare kan komma till stånd, har utskottet ansett det lämpligt att upptaga motionen till särskild behandling.

Innan utskottet går att taga ståndpunkt i sakfrågan, vill det här hava framhållit, att det fattat den hemställan, vari motionen utmynnar, såsom innebärande en framställning till riksdagens vederbörande kammare att besluta om skrivelse till Kungl. Maj:t i närmare angivet syfte.

En fullständigt rättvis fördelning mellan stad och land, mellan riksintrössen och mera lokalt betonade önskemål torde vara praktiskt taget omöjligt att genomföra. Vilka intressen, som böra hänföras till ena eller andra gruppen, kunna delade meningar råda om. Att fastställa huru stor del av lotteriets överskott, som med hänsyn till lottinköpen skäligen bör tillkomma landsbygden eller städerna, torde ej låta sig göra.

Utskottet har ej undgått att vid granskning av uppgifterna om användningen under senare år av lotterimedlen konstatera, att icke ringa hänsyn tagits till önskemål från landsbygdens sida i de fall, där dessa över huvud taget varit av den art att med fog kunna komma i fråga i jämförelse med andra konkurrerande krav på understöd. Likaså har utskottet kunnat förmärka, att krav på lotterimedel för rena landsbygdsintrössen icke framförts i samma utsträckning som bidrag för andra ändamål. En viss ut-

veckling i för landsbygdsintressen gynnsam riktning kan sägas hava ägt rum under de senaste åren. Enligt utskottets mening böra landsortens och landsbygdens önskemål än mer beaktas, i den mån så kan ske utan att andra viktiga intressen trädas för nära. Att uppdraga fasta och närmare riktlinjer för ett sådant avvägande mellan tävlande intressen finner emellertid utskottet ej befogat eller ens möjligt.

Utskottet, som beaktar det med motionen avsedda syftet, anser sig på grund av vad ovan anförts förhindrat att föreslå några särskilda åtgärder och får fördenskull hemställa,

att ifrågavarande motion, nr 409, icke måtte föranleda till någon andra kammarens åtgärd.

Stockholm den 9 mars 1933.

På utskottets vägnar:

ARVID DE GEER.

Närvarande: Herrar De Geer, Thorell, Hällgren,* Fält, Johansson i Djursnäs, Arne-mark, Englund, Björling, Hansson i Vännäsby och Norsell.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.